

“వీరాభిమన్యు”

శశిభూషణ్

వృశాలమైన ఆ గదిలో భారత ప్రధానమంత్రి, హోం మంత్రి, సి. బి. ఐ. డైరెక్టర్, అహమ్మదాబాద్ అంతరిక్ష కేంద్రం గ్రాండ్ కంట్రోల్ డైరెక్టర్ ధనంజయ్ వున్నారు. భయంకరమైన నిశ్శబ్దం నియంతలా అక్కడ రాజ్యమేలుతూంది.

“జంటిల్ మెన్!” ప్రధానమంత్రి కంఠం హఠాత్తు గా నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చింది.

“ఆర్థికాభివృద్ధిని సాధించటానికి అంతరిక్ష సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని అమలు పరచక తప్పదు. అందుకని ప్రభుత్వం ఎన్నో పథకాలు రూపొందిస్తోంది. శెటిలైట్స్ సహాయం ద్వారా భూమిలోని ఖనిజ సంపదలను కనుగొనడమే

కాకుండా, వరదల రాక, పోకడలను, వాతావరణ పరిస్థితులను, పంటల దిగుబడిపై అంచనాలను కూడా వేయడమే ఆ పథకాల ముఖ్యోద్దేశం. ఆ ఉద్దేశ్యంతోనే ఉపగ్రహం 'వీరాభిమన్యు' నిర్మింపబడింది.

దాని ప్రయోగం ప్రభుత్వం ఆశిస్తున్న విధంగా ఈ నెల పదనిమిదవ తారీఖున జరిగిపోవాలి! ఎటువంటి పరిస్థితుల్లోనూ ఆ డేట్ మారదు—మారకూడదు. వీరాభిమన్యులో అంతరిక్షయాత్ర చెయ్యడానికి వుద్దేశింపబడిన వీస్ట్రోనాట్స్ ముగ్గురు. వినోద్, శర్మ, మైథిలి. పదనిమిదవ తారీఖున ప్రయోగింపబడనున్న శెటిలైట్ అంతరిక్షయాత్రకి ముగ్గురూ విముఖత చూపిస్తున్నారు ప్రస్తుతం. అది నాకెంతో ఆశ్చర్యాన్ని కల్గిస్తోంది.

అసలు వీస్ట్రోనాట్స్ ఇంత హఠాత్తుగా మనసు ఎందుకు మార్చుకున్నాలో ఇప్పటికీ నా కర్థం కావడం లేదు. వారి ప్రవర్తనతో మనకు విచిత్రమైన సమస్య ఎదురైంది. ఇప్పటికిప్పుడు యింత హఠాత్తుగా క్రొత్త వ్యోమగాముల్ని తయారు చెయ్యలేము. ఎదురైన పజిల్ ని సాల్వ్ చెయ్యటం ఎలా? ఆలోచించండి. అందరూ ఆలోచించండి. ప్రయివేట్ ఇన్వెస్టిగేటర్స్ సహాయం ఈ సందర్భంగా మనకు వుపయోగపడుతుందా? ఏమైంది వీస్ట్రోనాట్స్ కి? వారి బ్రెయిన్ ఎవరై నా వాష్ చేసివుంటారా?"

ప్రధానమంత్రి మానం వహించేసరికి చిన్నగా దగ్గొడు, అహమ్మదాబాద్ రాకెట్ సెంటర్ గ్రౌండ్ కంట్రోల్ డైరెక్టర్ ధనంజయ్ అభ్యంకర్. "మన దురదృష్టవశాత్తూ మూడుమాసాల క్రితం అంతరిక్షంలోకి ప్రయోగింపబడిన

శెటిలెట్ 'భాగ్యరేఖ' ధ్వంసమైపోయింది. అందుకు కారణం హఠాత్తుగా భాగ్యరేఖలో ఏర్పడిన కొన్ని సాంకేతిక లోపాలు! భాగ్యరేఖ మనం వూహించని విధంగా భూమ్మీద కూలిపోయింది.

ప్రస్తుతం 'వీరాభిమన్యు'కి 'ఎస్ట్రోనాట్స్'గా నియమింపబడిన వ్యక్తులు భాగ్యరేఖ ధ్వంసమైపోయిన సంగతి పాయింట్ ఆవుట్ చేస్తున్నారు. తమకు అటువంటి దుర్ఘటం ఇప్పంతేదని మొండికెత్తుతున్నారు.

మనిషి మనస్సు విచిత్రమైనది. మనిషి మానసికంగా దుర్బులుడు అయినపుడు విచిత్రమైన రుగ్మతకి లొంగిపోతాడు. దాన్నే మెంటల్ బ్రేక్ డౌన్ డ్యూటు సెకిక్ డిసోలేషన్ అంటారు. అది ఒక మానసిక వ్యాధి. ఆవ్యాధికి గురైన వ్యక్తులు కర్తవ్యాన్ని మర్చిపోవటం, పిచ్చిపిచ్చిగా మాట్లాడటం సహజం. విపరీతమైన భయం, ఆందోళన, గాని మనిషి మనసును ఆస్థితికి తేవటానికి డౌడుతాయ్.

ఆ విధమైన మానసిక స్థితిలో వుండే వ్యక్తులకు ధైర్యం చెప్పాలి! వారి శక్తి యుక్తుల మీద, సామర్థ్యంమీద నమ్మకం కలిగించాలి. అందుకు సైక్రియాటిస్టులు అవసరం. ఈ వేళ తారీఖు రెండు. శెటిలెట్ ప్రయోగానికి ఇంకా పదహారు రోజులు వుంది. 'ఎస్ట్రోనాట్స్ మూడ్ మారటానికి ఈ వ్యవధి సరిపోతుందని నా నమ్మకం.'

“మీ అభిప్రాయం ఏమిటి?” సి. బి. ఐ. డైరెక్టర్ ముఖంలోకి చూశారు ప్రధానమంత్రి.

“ఎస్ట్రోనాట్స్ ని ఎవరై నా బెదిరించివుంటే; ఆవ్యక్తుల్ని మా ఏజంట్స్ ఏరివేయగలరు. అవసరమైతే నేనే

స్వయంగా పరిశోధనకు పూనుకుంటాను” నిశ్చలంగా బదు
లిచ్చాడు సి.బి.ఐ. డైరెక్టర్.

“వెల్!” అని చకచక ఏవో ఆరరు జారీ చేశారు
ప్రధానమంత్రి.

2

నున్నటి మెజాయిక్ ఫోర్మిడ కదులుతున్నాయ్
పాతిక జంటలు. వెస్ట్రన్ మ్యూజిక్ ఓ తెరచాటునుంచి
విన్పిస్తోంది. మ్యూజిక్ కి అనుగుణంగా డాన్స్ చేస్తున్నారు
వీధిమంది.

అది ముబారక్ నైట్ క్లబ్ లోని డాన్సింగ్ హాల్.

ధిల్లీలో ముబారక్ నైట్ క్లబ్ వివరాలు చాలా మందికి
తెల్సు. ఎక్కువ మంది గౌరవనీయులు ఈ క్లబ్ కి రావ
టానికే ఇష్టపడుతుంటారు. అందుకు కారణంవుంది.

ముబారక్ నైట్ క్లబ్ లో అసహ్యకరమైన కేబరే,
సర్పెంట్ డాన్స్ ప్రదర్శనాలు వుండవు. క్లబ్ లో మెంబర్
షిప్ తేనివాళ్ళు అక్కడకు ప్రవేశించలేరు. ప్రవేశించా
లంటే క్లబ్ మెంబర్ సిఫారసు అవసరం. దానితోపాటు
ఔంపరరీ మెంబర్ షిప్ కూడా తీసుకోవాల్సి వుంటుంది.

హాట్ డ్రింక్స్ ముబారక్ నైట్ క్లబ్ లో సరఫరా
చెయ్యబడతాయి. కాని, ఎటువంటి గొడవలూ అక్కడ
ఎప్పుడూ జరగలేదు. ఆ క్లబ్ కొచ్చే వారిలో ఎక్కువ
మంది ఆడవాళ్ళే వుంటుంటారు.

తన డాన్స్ మేట్ సుప్రియతోబాటు కదులుతున్నాడు
విమల్. సుప్రియ సాధారణమైన కాల్ గర్ల్. దుస్తుల
కంటే ఎక్కువగా మగవాళ్ళని మార్చటం ఆమెకు అల
వాటు. వృత్తిధర్మంకూడా.

ఇహలోకే విమల్. అతనొక విచిత్రమైనవ్యక్తి. ఆనందపుటంచులు అందుకోవాలని చాలా రోజులుగా ప్రయత్నిస్తున్నాడు. వయసు మూడుపదులు కావస్తున్నా వివాహం గురించి యోచించకుండా నిశ్చితంగా బ్రతికేస్తున్నాడు.

స్త్రీ విషయంలో కాస్త దుర్బలుడు విమల్. రెండేళ్ళ క్రితంవరకు యూరోపియన్ గర్లమీద ఇష్టం వుంచుకున్నాడు. అటుతర్వాత ఓ ముస్లిం యువతితో స్నేహం చేశాడు. ఆమెతో విసిగిపోయి, ఓ చెనీస్ గర్లని సంపాదించుకున్నాడు. చివరికి అతని దృష్టి బెంగాలీ యువకుల మీదకు తిరిగింది.

సుప్రియ బెంగాలీ యువతి కాదు.

విమల్ కి బెంగాలీ యువతి ఎవరూ ఇంకా పరిచయం కాలేదు. ఆ వేటలోనే మునిగున్నాడతను. ఆవేళ క్లబ్ కొస్తూనే సుప్రియ అందంగా నవ్వి పలకరించింది. అతనికి మూడు గంటలపాటు కంపెనీ ఇవ్వటానికి తను సిద్ధంగా వున్నట్టు తెలిపింది.

కాదనలేకపోయాడు విమల్. అందుకే ఇప్పుడు సుప్రియతో కల్సి డాన్స్ చేస్తున్నాడు.

విమల్ అహమ్మదాబాద్ రాకెట్ సెంటర్ గ్రౌండ్ కంట్రోల్ డైరెక్టర్ కుమారుడని సుప్రియకు తెలుసు.

“విమల్!” చిన్నగా పిల్చింది సుప్రియ.

“ఏమిటి” అడిగాడు విమల్ — ఆమె పెదవులమీద సున్నితంగా ముద్దు పెట్టుకొని.

ఇద్దరూ డాన్స్ చేస్తూనేవున్నారు. మిగిలిన జంటల గురించి వాళ్లు పట్టించుకోవటం లేదు. వీరి గురించి మిగిలిన జంటలూ అంటే.

“నువ్వు పెళ్ళి విషయం ఆలోచించకుండా ఇలా రోజులు గడిచేయ్యటం మంచిగా లేదు. ప్లీజ్... తొందరగా వివాహంచేసుకో!” అందామె.

“ఎవర్ని?”

మందహాసం చేసింది సుప్రియ. “నన్ను మాత్రం కాదు. అంతటి స్వార్థం నాకు లేదు. నీకు వచ్చిన యువతిని చేసుకో!”

“నీ సలహాకి కృతజ్ఞులు. కానీ, అటువంటి యోచనలు చెయ్యటం లేదు ప్రస్తుతం నేను. ఇంకో రెండు సంవత్సరాలవరకు పెళ్ళిగురించి ఆలోచించకూడదని నిర్ణయించుకొనివున్నాను.”

ఆ తర్వాత మాట్లాడలేదు సుప్రియ. ఇద్దరూ డాన్స్ మాని, రెస్టారెంట్ బార్ సెక్స్ వైపు వెళ్ళిపోయారు. ఇంతలో ఓ బలమైన హస్తం విమల్ భుజం మీద పడింది.

వెనుదిరిగి చూశాడు విమల్. ఆరడుగుల ఆరు అంగుళాల ఎత్తున్న దృఢకాయుడు కన్పించాడు.

“హాల్లో, ఆభిమన్యూ!” నవ్వుతూ పలకరించాడు విమల్ ఆ దృఢకాయుణ్ణి. “మనం కల్చుకుని చాలారోజులైంది.”

అవునన్నట్లు తల పంకించాడు ఆభిమన్యూ.

సుప్రియను తన ఫ్రెండ్ కి పరిచయం చేశాడు విమల్ ముగ్గురూ బార్ సెక్స్ లోకి వెళ్ళి, ఒక మూల బల్లముందు కూర్చున్నారు. స్టెప్ డ్యాన్స్ వచ్చిన వెంటనే విస్కీ ఆర్డర్ రిచ్చాడు ఆభిమన్యూ.

హాట్ డ్రింక్ బల్లమీదకు వచ్చింది.

“మిస్టర్ ఆభిమన్యూ! మీరు చాలా అందంగా ఉన్నారు” విస్కీ క్లాస్ సిప్ చేసి గ్లాసును బల్లమీదుం

చింది సుప్రియ. “ఎంత అందంగా వున్నారో తెలుసా?”

“చెప్పండి!” సిగరెట్ వెలిగించుకున్నాడు అభిమన్యు.

“మగాళ్ళు అందంగా వుంటారని నాకు తెలుసు. కాని, ఎంత అందంగా వుంటారో ఇప్పుడు తెలుస్తోంది. ఇది పొగ డ కాదు. మీవంటి హాండ్ సమ్ చావ్ ని నేను చూడటం ఇదే మొదటిసారి.”

చిన్న గా నవ్వాడు అభిమన్యు – తన సమాధానం అదే నన్నట్లు.

“ప్రియా!” విమల్ పెదవులు కదిలించాడు. “నీవు కొండచిలువవంటి దానివి. నీ దృష్టిలో పడిన మగాడు తప్పించుకోలేడు. ఒప్పుకుంటాను. కానీ, అభిమన్యు విషయంలో ఎందుకైనా మంచిది, కాస్త జాగ్రత్తగావుండు. వాడొక హై ఎక్స్ ప్లోజివ్. ఆల్ రౌండ్ ప్లేయర్. జేబు దొంగలు మొదలుకొని హంతకులవరకు వాడి స్నేహితులు వున్నారు.”

“యూ నాటి!” బల్లక్రిందున్న విమల్ కాలు తొక్కింది సుప్రియ కసిగా.

“ఇట్టాల్ రైట్!” నవ్వేశాడు విమల్. “నాకు వేరే ఎంగేజ్ మెంట్ వుంది. మీరిద్దరూ ఎంజాయ్ చెయ్యండి. బై!” సమాధానం ఎదురుచూడకుండా వెళ్ళిపోయాడు.

“మా జాతి మీద మీ అభిప్రాయం ఏమిటి?” అడిగింది సుప్రియ గ్లాసులోకి విస్కీ ఒంపుకొని.

“మీజాతి ఆరే...?”

“ఆడజాతి.”

బల్లమీదున్న ఏప్రైలో సిగరెట్ నుసి రాలాడు

అభిమన్యు. “ప్రియా! మనమధ్య మన్నించి మాట్లాడు కోవడం ఆవసరమని నేననుకోవటం లేదు. ఇహ నీ ప్రశ్నకు సమాధానం విను. ఆడదానికి, ఆఫ్రికన్ కొబ్రాకి పెద్దగా తేడా వున్నట్టు నా కనిపించలేదు. మహాసామ్రాజ్యమైనా పతనమైపోవడానికి ఆడదాని కన్నీటి బొట్టు ... లేదా చిర్నవ్యు ఒక్కటి చాలు!”

నవ్వింది సుప్రియ. “అ...భి...మ...న్యు...” మళ్ళీ నవ్వింది. “మన స్తత్వంలాగే మీ పేరుకూడా విచిత్రంగానే వుంది డియర్, మే వి నో వాట్ ఆర్ యు?” అడిగింది.

“జేబులు కొడతాను. ఓపిక చిక్కిన ప్రతిసారీ దోపిడీలు కూడా చేస్తుంటాను. మరి నీ సంగతి?”

“నే నొక నింపోమానియకొని.”

ఆమె డేర్ నెస్ కి అశ్చర్యపోయాడతను. “అంటే ఒకే మగాడితో, ఒకే విధమైన సుఖంతో సరిపెట్టుకోవడం నీ కిష్టం లేదన్నమాట.”

“అన్నమాట కాదు, ఉన్నమాటే!” అతని చేతివ్రేళ్ళ మధ్యవున్న సిగరెట్ లాక్కుని, రెండు దమ్ములు లాగి తిరిగి యిచ్చేసింది సుప్రియ. “కాని, జీవితాన్ని తేల్చి తీసుకొని, నిర్లక్ష్యంగా బ్రతికే నీవంటి పే బోయ్స్ అంటే ఎక్కువ యిష్టం చూపుతుంటాను. నిన్ను చూశాక ఇటుపై మగాళ్ళను మార్చే అవకాశం వుండదేమో అనిపించింది.”

ప్రసంగం కావాలనే మార్చాడు. “ఈక్లబ్ కి తరచుగా వస్తుంటావా?”

“ప్రతిరోజూ వస్తాను. రాకుంటే నాకే నష్టం.”

మరో అరగంట తర్వాత ఇద్దరూ బార్ లోంచి బయటకు వచ్చారు.

అభిమన్యు చేయి అందుకొని నొక్కింది సుప్రియ.
“నీతో కల్సి డాన్స్ చెయ్యడానికి నేను యిష్టపడు
తున్నాను.”

“సారీ, ప్రియా! బార్ లో బిల్లు చెల్లించడంతో
నాపర్స్ ఖాళీ అయ్యింది. తొందరగా ఏదో ఒక జేబు
వెతుక్కోవాలి. లేకుంటే నేను ఇబ్బంది పడాల్సివుంటుంది.
నీకొరక మరోసారి తీరుతుంది గుడ్ బై!”

కబ్ లోంచి బయటకొచ్చాడు అభిమన్యు. పేవ్ మెంట్
మీద నిలబడి సిగరెట్ వెల్లించుకున్నాడు.

“డియర్!”

తల తిప్పి చూశాడు. సుప్రియ కన్పించింది. “కమ్
నియర్” అన్నాడు నవ్వుతూ.

అభిమన్యు దగ్గరగా వచ్చి, అతని చేయి అందుకుంది
సుప్రియ. “నీ హస్తకాశలం చూడాలనివుంది.”

“అదేమంత భాగ్యం? పద.”

ఇద్దరూ పేవ్ మెంట్ మీద అడుగులెయ్యసాగారు.

అభిమన్యు ఎవరి జేబు క త్తిరిస్తాడో, ఎలా క త్తిరిస్తాడో
చూడాలని వుబలాట పడుతోంది సుప్రియ.

రాత్రి ఎనిమిది గంటలు దాటి ఎనిమిది నిమిషాలేంది.
రోడ్లమీద ట్రాఫిక్ అధికంగా వుంది. పేవ్ మెంట్స్ మీద
కాలినడకన వెళ్తున్నవారి సంఖ్యకూడా అధికంగానే
వుంది.

3

తన ఎదురుగా మరొక సోఫాలో కూర్చున్న వస్త్రో
నాట్స్ ని పరిశీలనగా చూశాడు గ్రాండ్ కంట్రోల్
డైరెక్టర్.

వస్త్రానాట్స్ వినోద్, శర్మ, మైథిలి నేల చూపులు చూస్తున్నారు.

“మిస్ మైథిలీ!” నెమ్మదిగా పిలిచాడు జి. సి. డి. ధనంజయ్ అభ్యంకర్.

నెమ్మదిగా తల ఎత్తింది మైథిలి.

“వీరాభిమన్యు ప్రయోగం ఎటువంటి పరిస్థితుల్లోనూ ఆగ కూడదని గౌరవనీయులైన మన ప్రధాని అన్నారు. నా అభిప్రాయం కూడా అదే. పత్రికలవాళ్ళకి కావలసినంత మేటర్ చిక్కేలా ప్రవర్తించకండి. శెట్టిలెట్ ప్రయోగం మానితే సభ్యదేశాల దృష్టిలో మన విలువ తగ్గే ప్రమాదం వుంది. మీ భయం ఏమిటో చెప్పండి. శత్రుగూఢచారులు గాని, ప్రభుత్వ వ్యతిరేక కార్యకలాపాలు సాగించే వ్యక్తులు గాని ఎవరైనా మిమ్మల్ని బెదిరించారా? అసలు ఏం జరిగింది? వివరంగా చెప్పండి.”

పమిటతో ముఖం తుడుచుకుంది మైథిలి. “శెట్టిలెట్ అంతరిక్షంలోకి ఇప్పట్లో ప్రయోగింపబడటం మాకు ఇష్టం లేదు. డియర్ సర్! జరిగింది చెబుతాను. దయచేసి మమ్మల్ని కాపాడండి. మూడు మాసాల క్రితం ప్రయోగింపబడిన ‘భాగ్యరేఖ’ రాకెట్ సెంటర్ ని వదిలి వెళ్లి లేచిన వెంటనే మనం అందరూ చూస్తుండగానే నేల కూలిపోయిన దృశ్యం ఇంకా నా కళ్ళ ముందు మెదులు తూనే వుంది. ఆ దుర్ఘటనకి గ్రౌండ్ కంట్రోల్ లోని కొన్ని సాంకేతిక లోపాలు కారణమని మీరు నిరూపించారు.

అసలు కారణం అది కాదు. ఎవరో కావాలని మన భాగ్యరేఖని ధ్వంసం చేశారు. రెండు రోజుల క్రితం గుర్తు తెలియని వ్యక్తి ఒకతను నాకు ఫోన్ చేశాడు. ‘ఈ నెల

పదనిమిదవ తారీఖున అంతరిక్షంలోకి ప్రయోగింపబడ నున్న శెటిలైట్ విషయం మర్చిపో. నీ తోటి వ్యోమ గాములకు కూడా పరిస్థితి వివరించి, నీ ప్రాణాలతో బాటు వారి ప్రాణాలుకూడా కాపాడు. లేకుంటే ఏం జరుగు తుందో తెలుసా? భాగ్యరేఖకి పట్టిన గతి చూశావు కదా! ఇదీ అంతే!' అని చెప్పి లైన్ కట్ చేశాడు.

సర్, మా ప్రాణాల సంగతి అలా వుంచండి. 'వీరాభి మన్య' నిర్మాణానికి ప్రభుత్వం కోట్లు ఖర్చు చేసింది. ఆ శెటిలైట్ ధ్వంసం కావడం మాకిష్టంలేదు. దయచేసి మమ్మల్ని క్షమించండి. శెటిలైట్ ప్రయోగం ప్రస్తుతానికి వాయిదా వేయండి."

"నాన్సెన్స్!" విసుక్కున్నాడు జి. సి. డి.

మైథిలి బాధగా ముఖం చిట్టించింది. జి. సి. డైరెక్టర్ తనమాటలు విశ్వసించలేదేమోననే అనుమానం ఆమెకు కలిగింది.

"ఇటీజ్ జస్ట్ నాట్ పాజిబుల్ టు డిస్ట్రాయ్ అవర్ శెటిలైట్. థియరిటికల్ విషయం అలా వుంచితే ప్రాక్టి కల్ గా అది అసాధ్యం" ఆవేశంగా చెప్పుకు పోతు న్నాడు జి. సి. డి.

"ఒక శెటిలైట్ ని ధ్వంసం చెయ్యాలంటే మరొక శెటిలైట్ ని ప్రయోగించాలి. ఎ. ఎ. సి. గన్స్ విషయం మర్చిపోవచ్చు — ఇహ పోతే ఇంటర్ కాంటినెంటల్ బాలిస్టిక్ మిస్సైల్స్ విషయం. వాటి వేగం కంటే మన శెటిలైట్ కి నిర్దేశింపబడివున్న వేగం అధికం. అంటే 'వీరాభిమన్య' ఆకాశంలో నాశనం చెయ్యబడటానికి వున్న అవకాశాలు చాలా తక్కువ.

ఇహ రాకెట్ సెంటర్ లోనే శెటిలైట్ ధ్వంసం

చెయ్యబడటం గురించి వినండి. అది మీకు సంబంధించిన వ్యవహారం కాదు. రాకెట్ సెంటర్ గ్రౌండ్ సెక్యూరిటీ ఫోర్స్ ఆ గొడవ చూసుకుంటుంది. కెటిలెట్ ప్రయోగం జరిగేవరకు దాన్ని కాపాడాల్సిన బాధ్యత గ్రౌండ్ సెక్యూరిటీ ఫోర్స్ది.

ఇహపోతే, భాగ్యరేఖ ధ్వంసం అయిన విషయం తీసుకుందాం. భాగ్యరేఖలో వెళ్ళిన ఏస్ట్రోనాట్స్ విధివంచుతులు. దురదృష్టం అనుకోకుండా వారి ఒకనాన్ని కాంక్షించింది. భాగ్యరేఖ గైడెన్స్ అండ్ నావిగేషన్ బృందంలో కొందరు శత్రుగూఢచారులు వుండి, భాగ్యరేఖను ధ్వంసం చేయగలిగారు. శత్రుగూఢచారుల్ని ప్రభుత్వం ఏరివేసింది.

గ్రౌండ్ కంట్రోల్ ని ఇప్పుడు మీరు నమ్మవచ్చు! వీరాభిమన్య ప్రయోగం అనుకున్న విధంగానే ఈ నెల పదెనిమిదవ తారీఖున జరిగిపోతుంది. మీకీర్తి శాశ్వతంగా నిల్చిపోతుంది. స్పేస్ టెక్నాలజీలో ఆర్థికాభివృద్ధి సాధించాలని చూస్తున్న ప్రభుత్వంలో సహకరించండి. బెదిరింపు ఫోన్ కాల్స్, వుత్తరాల అందాయని కర్తవ్యాన్ని మరిచి ప్రవర్తించకండి. మునుపే అనుకున్న సమయానికి 'వీరాభిమన్య' ప్రయోగింపబడకుంటే అవమానం. మనకు కాదు, దేశానికే అది తీరని అవమానం.

చిన్న గా దగ్గాడు వినోద్. "సర్! మమ్మల్ని మృత్యు ముఖానికి పంపటానికి మీరు పడుతున్న అవస్థ చూస్తుంటే నాకు జాలేస్తోంది."

"స్టాప్ ది నా నెస్స్!"

"వినోద్ నిజమే చెప్పాడని నా కనిపిస్తోంది" గాణి గాడు శర్మ.

“మాకు బ్రతకాలని వుంది.” చేతి గోళ్ళకున్న రంగు కేసి చూసుకుంటూ మాట్లాడింది మైథిలి.

“ఆల్ రైట్! మీకు ఇవవైనాలుగు గంటల వ్యవధి ఇస్తున్నాను. బాగా ఆలోచించి అపుడు చెప్పండి మీ అభిప్రాయం” విసురుగా లేచాడు జి. సి. డి. ధనంజయ్.

4

అభిమన్యు, సుప్రియ ఏవో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ పేవ్ మెంట్ మీద అడుగులేస్తున్నారు.

ఎదు నిమిషాల తర్వాత అభిమన్యు ప్రదర్శించిన హస్తకాశలం సుప్రియని ఆశ్చర్యపర్చింది. అతను ఆ వృత్తిలో ఎంత రాటుదేరి వున్నాడో ఆమెకు ఆ ఊణాల్లోనే అర్థమైంది.

“మిస్టర్, అభిమన్యు! నీ కభ్యంతరం లేకుంటే నా ఎపార్ట్ మెంట్ కి వెళ్దాం” హఠాత్తుగా అన్నది సుప్రియ.

“అభ్యంతరం వుంది” బలంగా సిగరెట్ దమ్ములాగా డతను! “ప్రియా! ఇందాక నీలిరంగు ఆక్స్ ఫర్డ్ నూట్ వాలాని నేను ఢీకొన్నాను. పరస్పరం ఊమాపణ చెప్పుకున్నాం. ఆ ఊణాల్లోనే అతని పర్సు నేను కాజేశాను. అఫ్ కోర్స్... ఆ సంగతి నీకు తెల్సివుండదని, నీవు చూసి వుండవని నేను అనుకోవట్లు లేదు. నాకు కాసేపు కంపెనీ ఇచ్చావ్. కృతజ్ఞుణి. నీ బిల్ పే చెయ్యగలను ప్రస్తుతం ఎంత?”

“డార్లింగ్! మన మధ్య స్నేహం కాకుండా వ్యాపారం చోటు చేసుకోవడం నా కిష్టంలేదు.”

“సారీ ప్రియా! నీ ఇంటికే మరోసారి వస్తాను. ఇప్పటికి నన్ను వదిలెయ్య.”

ఇద్దరూ సమీపంలో నున్న బస్ స్టాప్ ని చేరుకున్నారు. జేబులోంచి పర్సనల్ తీశాడు అభిమన్యు. దాని లోపలున్న నోట్లు తీసి లెక్కు పెట్టాడు. తొమ్మిదివందల ఏభై రూపాయలు. అన్నీ పదిరూపాయల నోట్లే. చిల్లర డబ్బులు కూడా వదలేదు వీరాభిమన్యు. అరవై రెండు పైసలు. పర్సనల్ ఖాళీ చేసి, చీకట్లో విసిరేశాడు.

ఇరవై నోట్లు సుప్రియకిచ్చాడు. “గుడ్ నైట్.”

“జస్ట్ మినిట్...”

ఆగి ఏమిటన్నట్లు చూశాడు.

“చివరికి చిల్లర డబ్బులుకూడా వదలేదు. అరవై రెండు పైసలు నీకు లెక్కుశాడు. అయినా వదలేకపోయావ్. డబ్బంటే నీ కంత ప్రేమా?” అడిగింది నవ్వుతూ.

“ప్రేమ కాదు స్వార్థం...” కొత్త సిగరెట్ పలిగించుకున్నాడు అభిమన్యు. “తొంభై తొమ్మిది పైసలు వున్నా, అవి రూపాయ అని అనిపించుకోలేవు. ఇది కలియగం ఇందులో హీనులు, వున్నతులు ఎప్పటికీ వుంటుంటారు. ఎవరు ఎంత మేర విజృంభించటం అనేది వారినైజం మీద, ప్రొఫెషన్ మీద ఆధారపడి వుంటుంది. ఒక చిన్న వుదాహరణ విను.

ప్రథమ భారత స్వాతంత్ర్య సమర మనబడే ‘సిపాయిల కలహం’ గురించి మేరియమ్ అనే ఆవిడ 1896లో వారణాసి నుంచి ఒక పుస్తకం ప్రచురించింది. 1857 మే నెల 10వ తేదీన మీరట్ తిరుగుబాటు జరిగే నాటికి ఆమె పదిహేనేళ్ళ పిల్ల. తండ్రి షాజహాన్ పూర్ మేజిస్ట్రేటు కోర్టులో ఉద్యోగి. ఆమె యూరేషియన్. అంటే తల్లి ఇండియను, తండ్రి ఆంగ్లేయుడూను.

షాజహాన్ పూర్ లో జూన్ నెల మొదటి ఆదివారం ఉదయం ఏడున్నరకి మేరియమ్ తండ్రి, ఆ జిల్లా కలెక్టరు, జిల్లా మెడికల్ ఆఫీసరు చర్చి భవనంలో కిరాతకంగా తిరుగుబాటుదారుల చేత హత్య గావింపబడ్డారు. తన తండ్రి మృతదేహాన్ని కడసారి చూసే అవకాశం మేరియమ్ కి కలగలేదు. ఎందుకంటే తెల్ల చర్మం కన్పించగానే స్త్రీ, పురుష, బాల్య, వృద్ధ విభేదం లేకుండా ఊచకోత కొయ్యబడుతున్న గడ్డురోజులవి.

మూడు రోజులవరకు ఆమూడు మృతదేహాలు అక్కడే పడున్నాయి. కాని, వారిజేబుల్లోని డబ్బులు, కాళ్ళకున్న బూట్లు మాత్రం ఎవరో దొంగిలించుకుపోయారు.

ఈ లోకంలో స్వార్థం అనేది ఎక్కడ చూసినా కన్పిస్తుంది. శవాలను నిలుపు దోపిడి చేసే స్వార్థపరులకంటే నేనే నయం ఒకవిధంగా. ప్రియా! నేక్స్ట్ టైం బెటర్ లక్, గుడ్ నైట్!”

“గుడ్ నైట్” అప్రయత్నంగా బదులిచ్చింది సుప్రియ. అభిమన్యు చప్పట్లు కొట్టి అటుగా వెళ్తున్న టాక్సీని ఆపాడు. టాక్సీ పేవ్ మెంట్ ప్రక్కకొచ్చి ఆగింది.

అభిమన్యు చకచక అడుగులేస్తూ టాక్సీని సమీపించాడు.

5

“హల్లో హిండ్ సమ్!”

ముబారక్ నైట్ క్లబ్ పోర్టు కోలో ఆగిన టాక్సీనుండి క్రిందకు దిగిన అభిమన్యు తలతిప్పి వెనక్కు చూశాడు. సుప్రియ కన్పించింది.

“హల్లో, బేబీ!” పలకరించాడు నవ్వుతూ.

ఎంట్రన్స్ డోర్ ముందున్న ప్లాట్ ఫాం మీదున్నది సుప్రియ. అభిమన్యు కన్పించగానే ఆమెలో నూతనోత్సాహం వెల్లివిరిసింది. ఎత్తుమడమల జోళ్ళు టకటకలాడించుకుంటూ మెట్లుదిగి, ఫోర్టికోలోనున్న అభిమన్యు ప్రక్కకొచ్చి, అతని చేయి అందుకుంది.

“రాత్రి ఎనిమిది గంటలుకూడా కాలేదు. అప్పుడే నైట్ క్లబ్ మీదకు గాలి మళ్ళిందా?” అడిగింది మందహాసాన్ని వెదజల్లుతూ.

“గాలి మళ్ళినమాట నిజమే. క్లబ్ మీదకు కాదు. నీవెక్కి.”

“అబద్ధం.”

“అబద్ధాలాడటం అంటే నా కసహ్యం” స్వరం బాగా తగ్గించి సుప్రియకు మాత్రమే వినిపించేలా చెప్పాడు అభిమన్యు. “పోలీసులకు మాత్రమే నేను అబద్ధాలు చెప్పుతూంటాను.”

“అచ్చా!” బుగ్గలు సొట్టలుపడేలా నవ్విందామె. “నిన్న అంత సేపు బ్రతిమాలినా మా ఇంటికి కాలేదు. ఇప్పుడు పనిగట్టుకొని నాకోసం ఇక్కడకు వచ్చావంటే నమ్మలేకపోతున్నాను.”

“చచ్చిన నిన్నగురించి యోచించక! పుట్టని రేపు సంగతి ఇప్పుడు మన కవసరంలేదు. ఈవేళ మీ ఇంటికి వస్తాను. ఇంకా నీవు ఏం చెప్పినా చేస్తాను. ఎక్కడకు రమ్మన్నా వస్తాను. లెట్స్ గో!”

“ఎక్కడికి?”

“నీ ఇష్టం.”

“చాలా సంతోషంగా వున్నావ్. బరువైన పర్సు

ఎక్కడైనా చిక్కిందేమిటి?”

“పర్సూ కాదు. డైమండ్ నెక్లెస్. ఆమ్మేసరికి పన్నెండు వేలు వచ్చాయ్. ఆ ఆనందాన్ని నీతో కల్పి పంచుకోవాలని వచ్చాను.”

“థాంక్యూ, డార్లింగ్...” అభిమన్యు చేయిపట్టుకొని క్లబ్ ఆవరణంలోంచి బయటకు లాక్కుపోవాలని చూసిందామె.

ఆమె భుజంమీద చేయివేసి ఆపుచేశాడు అభిమన్యు.

“టూక్సీలో వెళ్ళాం.”

“విత్ పెజెక్.”

ఇందాక అభిమన్యు వచ్చిన టూక్సీ ఇంకా క్లబ్ పోర్టికోలోనే వుంది. ఇద్దరూ దానిలోకి చేరుకున్నారు.

డ్రైవర్ కి ఏదో చెప్పింది సుప్రియ.

టూక్సీ కదిలింది.

సిగరెట్ వెలిగించుకొని స్టీట్లో విశ్రాంతిగా వెనక్కు వాలాడు అభిమన్యు. అతని భుజానికి తన భుజాన్ని తాకిస్తూ ప్రక్కనే కూర్చొని వుంది సుప్రియ.

చాణక్యపురికేసి వేగంగా దూసుకెళ్తోంది టూక్సీ.

“ప్రియా!” పిలిచాడు అభిమన్యు.

ఏదో ఆలోచనలో మునిగున్న సుప్రియ తృళిపడింది. “యస్... ఏమిటి?” అడిగింది తల తిప్పుతూ.

“ఒకే మగాడితో జీవితాన్ని పంచుకోవడంలో స్త్రీకి ఆనందం, మనశ్శాంతి వున్నాయ్. నీవు ఆ దారిలో వెళ్లటం లేదు. భయంకరమైన త్రోవగుండా నడుస్తున్నావ్. ఎందరో పురుషులు నీకు పరిచయమై వుండొచ్చు. అయినా అందరూ పరాయివాళ్లే. తన అనే మగవాని ఆవసరం స్త్రీకి ఎంతైనా వుంది.”

తేలిక భావం వ్యక్తమయ్యేలా నవ్విందామె.

“స్వార్థపరులు ఆవిధంగానే యోచిస్తారు - ఆచరిస్తారు కూడా. నాకా జీవితం నచ్చదు.”

“వాడుయు మీన్?”

సుప్రియ పెదవులు కదిలాయ్.

“అయం నిజః పరోవేతి గణనాంలఘు చేతసాం!

ఉదార చరితానాంతు వసుధైవ కుటుంబకం!!”

ఆశ్చర్యపోయాడు అభిమన్యు.

సుప్రియను తను తక్కువగా అంచనా వేసుకున్నట్టు అతని కర్రమొంది.

ఆమె పెదవులు తిరిగి కదిలాయ్. “ఇతడు మన, అతడు పరాయి అనే భేదబుద్ధి అల్పమనస్కులకేగాని, విశాల హృదయులకు లోకమంతయు స్వకుటుంబమే.”

“నీ ప్రాఫెషన్ ని సమర్థించుకుంటున్నావేమో!”

“అటువంటిదేం లేదు. చాలా రోజులుగా నేను ప్రాస్టిట్యూట్ గానే జీవిస్తున్నాను. డార్లింగ్! నీవు నాకు నచ్చావ్. నీకు అభ్యంతరం లేకుంటే ఈ నిమిషంనుంచి మనం ఒకే ప్రాణంలా జీవించవచ్చు!”

“అది జరగని పనేమో!”

“ఏం?”

“నేను క్రిమినల్ ని. అంటే యాంటిసోషల్ ఎలిమెంట్ నన్నమాట. మనమధ్య సఖ్యత కుదరదు.”

సుప్రియ ఏదో చెప్పబోయి, టాక్సీ ఆగటంతో మానం వహించింది.

ఇద్దరూ టాక్సీనుండి క్రిందకు దిగారు. ఫేర్ అభిమన్యు చెల్లించాడు. టాక్సీ రివర్స్ లోయి వెళ్ళిపోయింది.

ఎదురుగా పెద్ద ఇల్లు వుంది. దాన్ని అనేక ప్లాట్స్ గా చేసి అద్దెలకు ఇచ్చినట్టు చూస్తూనే తెలుస్తోంది.

ప్లాట్ నెంబర్ 'క'లోకి దారితీసింది సుప్రియ. లోపల రెండు గదులున్నాయ్. ముందు గది కాస్త పెద్దది. రెండవది బెడ్ రూం. దానిలోంచి బాత్రూంకి దారి వుంది.

ముందు గదిలోని ఫర్నిచర్ ని గోడలమీద వ్రేలాడు తున్న రవివర్మ డూప్లికేట్స్ ని చూస్తూ సుప్రియ వెనుకే పడగదిలోకి నడిచాడు అభిమన్యు.

ఈ గది మరీ విశాలంగా లేకపోయినా నీట్ గా వుంది. గోడలకు తేత నీలిరంగు ట్రాన్స్ పరెంట్ ఎనామిల్ పెయింట్స్, పంజాబీ సుందరీమణుల ఆర్థనగ్న చిత్ర పటాలు... గదిలో ఒక ప్రక్కగా పెద్ద డబుల్ ఫోంబెడ్, దానిమీద నాలుగు తలగడలు, దాని కవతలవైపుగా గోడ వారగా చిన్నబల్ల, బల్లమీద ట్రాన్సిస్టర్, ఫోన్, బల్ల ప్రక్కనే పుస్తకాల రేక్... ఒక ప్రాస్టిట్యూట్ పడగదిలా కన్పించటంలేదు ఆ రూం.

“ఎలా వుంది నా పడగది?” అభిమన్యుని వెనుకనుంచి వాటేసుకుంది సుప్రియ. “నీకు నచ్చిందా?”

“చాలా బావుంది. ఈ ప్లాట్ కి అద్దె ఎంతిస్తున్నావేమిటి?”

“రెండొందలు.”

సుప్రియ భుజంపట్టుకొని ముందుకు లాక్కున్నాడు అభిమన్యు. శేబులోంచి వాలెట్ తీసి, పది వందరూపాయల నోట్లు లెక్కపెట్టి ఆమె కిచ్చాడు.

బదులు చెప్పకుండా నోట్లు అందుకుందామె.

“హట్ డ్రింక్స్ వంటివి ఏవీ లేవా?”

“ఓడ్కా వుంది...” మంచం దగ్గరగా టీపాయ్ లాగి, ముందు గదిలోకి వెళ్ళింది సుప్రియ.

మంచంమీద కూర్చున్నాడు అభిమన్యు.

రెండు నిమిషాల్లో ఓడ్కా బాటిల్, గ్లాసులు తీసుకొని వచ్చింది సుప్రియ. ఇద్దరూ మానంగా ఒక రౌండు పూర్తి చేశారు.

సుప్రియ గ్లాసును టీపాయ్ మీదుంచి, లేచి ఒళ్లు విరుచుకుంది. అభిమన్యు చూస్తుండగానే ఒంటిమీదున్న దుస్తులు విప్పేసి, నెట్ డ్రస్ ధరించింది.

“స్టన్నింగ్ బ్యూటీ” అప్రయత్నంగా అన్నాడు అభిమన్యు.

కిలకిలా నవ్వుతూ వచ్చి, అభిమన్యుని వాటేసుకుంది సుప్రియ.

6

చేతికున్న వాచీలో టైం చూసుకున్నాడు ధనుంజయ్ అభ్యంకర్. రాత్రి ఎనిమిది గంటలైంది.

అతని కెదురుగా ‘వీరాభిమన్యు’ వీట్టోనాట్స్ ముగ్గురూ వున్నారు. ముగ్గురి గుండెల్లోనూ రెళ్లు పరుగెడుతున్నాయి.

ధనుంజయ్ అభ్యంకర్ పెదవులు కదిలించాడు, సోఫాలో కొద్దిగా కదిలి.

“మీ కిచ్చిన గడువు ఇరవై నాలుగు గంటలు పూర్తయ్యింది. టెల్ మీ... ఏం నిశ్చయించుకున్నారు?” శాంతంగా అడిగాడు.

శర్మ సమాధాన మిచ్చాడు. “సర్! మీ కుమారుడు విమల్ అభ్యంకర్ నా ప్రాణస్నేహితుడు. మీకున్నది అతనొక్కడే సంతానం. నన్ను విమల్ స్థానంలో వుంచి

కాసేపు ఆలోచించండి. నేను విమల్ అయివుంటే...మీ కుమారుడైవుంటే ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో నన్ను అంతరిక్ష యాత్రకి ప్రోత్సహించగలరా?"

“నీ సమాధానం ఏమిటి?” అభ్యంకర్ చూపులు వినోద్ పైకి తిరిగాయ్.

“నేను ఈ దేశ పౌరసత్వాన్నే వదిలెయ్యాలని అనుకుంటున్నాను. అయాం వెరీ సారీ.”

“అమ్మాయ్! నీవు?”

మైథిలి గొణిగినట్లు మాట్లాడింది. “సహజ మరణం ప్రాప్తించే వరకు తన ప్రాణాలు కాపాడుకునే హక్కు ప్రతి ఒక్కరికీ వుంది. చారిత్రాత్మకంగా చావటానికి నేను సిద్ధంగా లేను. క్షమించండి.”

మందహాసం చేసేడు అభ్యంకర్. “మీమనసు మారే వరకు మీకు స్వేచ్ఛవుండదు. మీరే నన్ను క్షమించాలి!”

అదిరిపడ్డారు ఏస్ట్రోనాట్స్.

“మిస్టర్ హి తేశ్వర్” అరిచాడు అభ్యంకర్.

ప్రక్క గదితలుపు తెరుచుకుంది. రాకెట్ సెంటర్ గ్రౌండ్ సెక్యూరిటీ ఫోర్స్ కాప్టన్ హి తేశ్వర్ ప్రత్యక్షమయ్యాడు గుమ్మంలో. అతని కుడిచేతిలో 9 ఎం. ఎం. ఆటోమేటిక్ వుంది.

“వీరు ముగ్గురూ మతి చలించి పిచ్చిపిచ్చిగా వాగుతున్నారు. ఆ గదిలోకి తోసి జాగ్రత్తగా కాపలా కాయండి!” ఆజ్ఞాపించాడు ధనుంజయ్ అభ్యంకర్.

మరమనిషిలా అడుగులేస్తూ ముందుకొచ్చాడు హి తేశ్వర్ “అలాగా ముందు మీ వాగుడు మూయిస్తాను” అంటూ ఆటోమేటిక్ ను ధనుంజయ్ కు గురిపెట్టాడు.

అభిమన్యు చేతికున్న వాచీలొంచి “బీచ్... బీచ్... కూమ్... కూమ్” అంటూ విన్పిస్తోంది. అది వాచీ మాత్రమే కాదు. బేటరీ ఆపరేటెట్ జెర్లెస్ ట్రాన్స్మిటర్ కూడా.

వాచీ కీరాడ్ ని బయటకు లాగి, తిప్పిపెట్టాడు అభిమన్యు. వాచీ లోపలవున్న ప్రసారయంత్రం పని ప్రారంభించింది.

“హై కమాండ్ పోస్ట్ స్పీకింగ్... హై కమాండ్ పోస్ట్ స్పీకింగ్... కాలింగ్ అభిమన్యు... కాలింగ్ అభిమన్యు... ఓవర్!”

అభిమన్యు రిస్ట్రాచిని నోటిముందుకు తెచ్చాడు.

“అభిమన్యు రిసీవింగ్... అభిమన్యు రిసీవింగ్... హై కమాండ్ పోస్ట్... గో ఎ హెడ్ ఓవర్!”

అభిమన్యు ప్రక్కనే ఫోంబెడ్ మీద వెల్లకిలా పడుకొనివున్న సుప్రియకి ఆశ్చర్యంగా వుంది. అభిమన్యును తను చాలా తక్కువగా అంచనా వేసిందేమిటి?

విదు నిమిషాల్లో ట్రాన్స్మిషన్ ముగించాడు అభిమన్యు. కీరాడ్ ని యధాప్రకారం అమర్చుకున్నాడు.

“డార్లింగ్!” అతని ఛాతీమీద చేతిని పోనిచ్చింది సుప్రియ ఇద్దరూ అర్థనగ్నంగా వున్నారు.

“ఏమిటి?” అడిగాడు సిగరెట్ వెలిగించుకొని.

“హు ఆర్ యు?”

“అభిమన్యు.”

“అదికాదు. నీ వెనుక పెద్ద చరిత్ర వున్నట్టు నాకనిపిస్తోంది. ఇందాక ట్రాన్స్మిటర్ లో ఎవరితోనో

మాట్లాడావ్. నీ రహస్యాలన్నీ తెల్సుకోవాలనిపిస్తోంది.”

“అది జరుగదు. మన వృత్తులువేరు కావటమే అందుకు కారణం.”

“అంటే నీవు నన్ను నమ్మటం లేదా?”

“లేదు. ఒకరిని నమ్మటం నా వృత్తి ధర్మానికి విరుద్ధం.”

నవ్విందామె. “మనం వేర్వేరు వృత్తుల్లో వున్నామని నేననుకోవటం లేదు.”

ఆమెను దగ్గరగా లాక్కున్నాడు అభిమన్యు. “నీవు లోకాన్ని మోసపుచ్చటానికి ప్రాస్టిట్యూట్ గా నటిస్తున్నావ్ కదూ?”

“బాగా వూహించావ్, నీవు జేబుదొంగ కాదు నాలాగే లోకాన్ని నీవు మోసగిస్తున్నావని నా అనుమానం.”

“యస్!”

అభిమన్యు పెదలమధ్య ఇరుక్కొనున్న సిగరెట్ లాక్కుని, రెండు దమ్ములు లాగి గదిమూలకు విసిరింది నుప్రియ. “నీవు గూఢచారివి అయివుండాలి. బైబి బై... ఏదేశం తరఫున పనిచేస్తున్నావ్?”

“నేను గూఢచారిని కాదు. ఆ జాతికి చెందిన కొందరు వ్యక్తులు నా సహాయం అడిగారు. కాదనలేకపోయాను. వారికి సహాయపడుతున్నాను. మరి నీ సంగతి?”

“నేనొక దేశం తరఫున గూఢచారి కార్యకలాపాలు సాగించటానికి భారతదేశంలోకి ప్రవేశించాను. ఆదేశం... ఐమిన్... నా మాతృదేశం గురించి చెప్పను.”

“తెల్సుకోవాల్సిన అవసరం నాకంతకంటే లేదు. నా కప్పగించబడిన పని క్లాస్ పెద్దదే. అది నిర్విఘ్నంగా

పూర్తి కావటానికి నీ సహాయం కొంత కావాలి.”

“నిన్ను, నీ మాటల్ని ఎలా నమ్మటం?”

“థాకూ థాకూ కే ఊపర్ హోషిష్ రహనా.”

“మనం దొంగలం కాదు” అందామె నవ్వుతూ.

“అమాటల కర్రం అది కాదు. ఏజాతి పక్షులు, ఆజాతి పక్షుల్ని నమ్మాలి.”

“అచ్చా! నాద్వారా నీకు కావల్సిన సహాయం ఏమిటో చెప్పి.”

కాసేపు మానంగా వుండిపోయాడు అభిమన్యు. “ప్రియా! నిన్ను నమ్ముతున్నాను...” ఒక్క క్షణం ఆగి తిరిగి ప్రారంభించాడు. “ఈనెల పదనిమిదవ తారీఖున భారత ప్రభుత్వం ‘వీరాభిమన్యు’ అనే శెటిలైట్ ని అంతరిక్షంలోకి ప్రయోగించబోతుంది. దానికి వీస్ట్రోనాట్స్ గా వినోద్, శర్మ, మైథిలి అనే వ్యక్తులు ఎన్నుకోబడ్డారు. వాళ్ళు ముగ్గురూ నాకు కావాలి.”

“అంటే ఆ ముగ్గురినీ కిడ్నాప్ చేయాలంటావ్?”

“యస్!” సుప్రియ పెదవుల మీద చూపుడు వ్రేలితో రెండు సున్నాలు చుట్టాడు అభిమన్యు. “వంద తుపాకులు చెయ్యలేని పనిని ఒక్క ఆడది నిర్విఘ్నంగా పూర్తి చెయ్యగలదని నాకు తెల్సు. నీవు పూనుకుంటే వ్యోమ గాములు నా ఆధీనం అవుతారు.”

“డాక్టింగ్! అపాయంలోకి నన్ను పంపాలని చూస్తున్నావ్. నేను ఆడదాన్ని. వెళితే తిరిగి రాలేనని నీకు నిజంగా తెలియదా?”

“డోంట్ ఆక్ట్ సిల్లీ. ఈవిషయాన్ని సీరియస్ గా తీసుకొని ఆలోచించు.”

“ఓ. కె.” బుగ్గలు సొట్టలుపడేలా నవ్వింది సుప్రియ.
 “వస్త్రోనాట్స్ నీ ఆధీనం అవుతారు. ప్రతిఫలంగా నీవు
 నాకొక సహాయం చేయాలి.”

“సహాయమా?”

“దాన్ని నీవు ఏ విధంగా అనుకున్నా పర్వాలేదు.
 వీరాభిమన్యుకి ఎన్నుకోబడిన వ్యోమగాములు నీక్కావాలి.
 నాకేం కావాలో తెలుసా? నీ శక్తియుక్తులు... శెట్టిలెట్
 వీరాభిమన్యు, ప్రయోగింపబడక మునుపే ధ్వంసమై
 పోవాలి.”

అర్థం కాన్నట్టు చూసాడు ఆభిమన్యు.

“అర్థంకాలేదా?” ఆభిమన్యు పాదాలమీద ముద్దుపెట్టు
 కుంది సుప్రియ. “ఈనెల పదేనిమిదవ తారీఖున ప్రయో
 గింపబడనున్న ఉపగ్రహం వీరాభిమన్యుని నీవు నాశనం
 చేయాలి. అందుకు నీవే సమర్థుడివని నాకు అన్నిస్తోంది.”

చిన్నగా నవ్వాడు ఆభిమన్యు. “అంత సులభం కాదు.
 రాకెట్ కేంద్రంలోకి ఎవరు ప్రవేశించాలన్నా అనుమతి
 అవసరంవుంటుంది. కొత్త వాళ్ళకు రాకెట్ సెంటర్ లోకి
 ప్రవేశార్హతవుండదు, శెట్టిలెట్ వీరాభిమన్యు సంరక్షణ
 భారం నిమిత్తం ఎంతో సెక్యూరిటీ ఏర్పాటు చేయబడి
 వుంటుంది. అందరి కళ్ళూ గప్పి రాకెట్ కేంద్రంలోకి
 ప్రవేశించడం కష్టం. ప్రవేశించినా శెట్టిలెట్ నాశనం
 చేయడం మరింత దుర్లభం.

ఎలాగో ఆ పనీ పూర్తి చేసినా; ఆతర్వాత ప్రాణాలతో
 బయటపడటం సాధ్యంకాదు.”

“ఈ అణుయుగంలో మనిషికి అసాధ్యమైనది ఏదీ
 లేదు...” కొన్ని క్షణాలు మానం వహించిందామె.

“డాక్టర్ వస్తానాట్నోబాటు పాతిక కిలోల బంగారంకూడా నీ కివ్వడానికి సిదంగా వున్నాను, బాగా ఆలోచించి ఒక నిరయానికి రా!”

“టూ హెల్ విత్ యు అసలు రాకెట్ కేంద్రంలోకి ప్రవేశించటం ఎలా?”

“సింపుల్” అభిమన్యు దగ్గరగా జరిగింది సుప్రియం. “దొంగచాటున కాకుండా అధికార హోదాలో నీవు రాకెట్ కేంద్రంలోకి ప్రవేశిస్తావ్. నీవు జేబుదొంగవు కాదు. సి.బి.ఐ. ఏజంట్ వి. ఆ విధంగా నిన్ను నిరూపించి చూపించగల ఐడెంటిటీ కార్డ్ నీ కివ్వబడుతుంది. సి.బి.ఐ. ఏజంట్స్ ని ఎవ్వరూ అడ్డగించరు.”

“అర మెంది. మొవట వ్యోమగాముల విషయం తేలిపోవాలి!”

“ఆ విషయంగా నీవు చింతించాల్సిన ఆవసరం లేదు. వినోద్, శర్మ, మైథిలి ప్రస్తుతం నా ఆధీనంలోనే వున్నారు.”

ఆశ్చర్యపోయాడు అభిమన్యు.

8

అంబాసిడర్ కాబ్ బాక్ స్టీట్ సుప్రియ, అభిమన్యు వున్నారు. వేగంగా దూనుకొట్టింది టాక్సీ. డ్రైవర్ దృష్టి సంతా డ్రైవింగ్ మీద కేంద్రీకరించి వున్నాడు.

రాత్రి పదిగంటలు దాటి పదకొండు నిమిషాలైంది.

అభిమన్యు గుండెల్లో అరేబియన్ గుర్రాలు గాలవ తీస్తున్నాయ్. మత్తిష్కంలో సముద్ర కెరటాల్లా ఆలోచనలు ఎగిరెగిరి పడుతున్నాయ్.

సుప్రియ ముఖం గంభీరంగా వుంది. నిశ్చింతగా స్టీట్

రిలాక్స్ అయివున్నదామె.

టాక్సీ బ్రీటిష్ ఎంబసి ప్రాంతాలకు వచ్చింది.

“ప్రియా!” పిలిచాడు అభిమన్యు.

“ఊ!” అందామె అప్రయత్నంగా.

“గమ్యం యింకా ఎంత దూరం వుంది?”

“తినబోతూ రుచి అడగటం అవివేకం.”

సుప్రియ తెలివైన ఆడదని అతనికి అర్థమైంది. తెలివైన ఆడదాన్ని మాట్లాడే జయించాలని ప్రయత్నించే మగవానికి సహజంగా ఓటమి ఎదురవుతుంటుంది.

అతర్వాత మాట్లాడలేదు అభిమన్యు. సిగరెట్ కాలాల్సరి అని అనిపించినా బలవంతంగా ఆ కోరికను అణచుకున్నాడు ఈగల్లా ముసురుతున్న ఆలోచనల్ని దూరంగా తరిమేసే ప్రయత్నం చెయ్యకుండా మానంగా వుండిపోయాడు.

సుప్రియ ఏదేశ గూఢచారిణి అయ్యింటుంది? అర్థం కావటంలేదు అభిమన్యుకి.

టాక్సీని ఓచోట ఆపించింది సుప్రియ.

అభిమన్యు, సుప్రియ టాక్సీనుండి దిగారు. టాక్సీ షేర్ సుప్రియ చెల్లించింది.

టాక్సీ అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయింది.

సమీపంలో షేప్ మెంట్ మీదున్న పబ్లిక్ టెలిఫోన్ బూత్ వైపు అడుగులేసింది సుప్రియ, అభిమన్యు చేయి పట్టుకొని.

అర నిమిషంలో ఇద్దరూ బూత్ ని సమీపించారు.

“ఎక్స్ క్యూజ్ మీ, డార్లింగ్” బూత్ లోకి వెళ్ళి తలుపు వేసుకుంది సుప్రియ.

ట్రాఫిక్ ని చూస్తూ నిలబడ్డాడు అభిమన్యు.

పదేనిమిది నిమిషాల తర్వాత బూత్ లోంచి బయట
కొచ్చింది సుప్రియ. “రెండు ప్రదేశాలకు ఫోన్ చేశాను.
అందుకే ఇంత ఆలస్యం అయ్యింది” అంది అభిమన్యు
చేయి అందుకుంటూ.

“ఐ.సీ! మనకోసం వాహనం వస్తుందా?”

“సరిగ్గా వూహించావ్.”

ఎనిమిది నిమిషాలు భారంగా దొరిపోయాం.

సరైన దూనుకొచ్చిన డిసోటా వీరికి క్లాస్ దూరంలో
అగింది పెద్ద కుదుపుతో.

అభిమన్యు చేయి అందుకొని, డిసోటా వైపు అడుగు
లేసింది సుప్రియ.

డిసోటా బాక్స్ ట్లో ఇద్దరు ముస్లిమ్ యువకులు
వున్నారు. జిన్నా టోపీలు ధరించారు. సిల్కు లాల్చీ,
గళ్ళలుంగీ ధరించాడు ఒకతను. మెడలో తాయెత్తు
ప్రేలాడుతోంది. రెండో వ్యక్తి స్కిన్ టైట్ స్వెటర్,
పాంటు వేసుకొన్నాడు. అందంగా కత్తిరించుకున్నాడు
గెడ్డం.

స్టీరింగ్ ముందు ఓ యువతి వుంది.

“నీవు బాక్స్ ట్లో కూర్చో” చెప్పింది సుప్రియ.

కిక్కురుమనకుండా డిసోటా బాక్స్ ట్లో మధ్యన
కూర్చున్నాడు అభిమన్యు. అతని కిరువైపులా ముస్లిం
యువకులు!

డ్రైవర్ ప్రక్కన కూర్చుంది సుప్రియ.

డిసోటా కదిలింది.

అభిమన్యు కళ్ళకు గంతులు కట్టబడ్డాయి.

“సుప్రియా! వాటిజ్ దిస్?” అరిచాడు అభిమన్యు.

“టేకిట్ ఈజీ డార్లింగ్. మా రహస్య సావరం గురించి నీకు తెలియటం మాకు ఇష్టంలేదు. నిసీజ్ జస్ట్ ప్రికాషన్ ఓనీ. మరొక సంగతి కూడా చెపుతున్నావను. నా పేరు సుప్రియ కాదు - ఎరీకా.”

బదులు చెప్పలేదు ఆభిమన్యు.

అరగంటపాటు తిరిగిన వీధుల్లోనే తిరిగింది డిసోటా. చివరికి భూమి గుండ్రంగా వుందని నిరూపిస్తూ చాణక్య పురిలోకి ప్రవేశించింది.

ప్రయాణం ఎటువైపు సాగుతున్నదో ఆభిమన్యుకి అర్థం కావటం లేదు.

9

ఆభిమన్యు కళ్ళకు కట్టబడిన గంటలు విప్పెయ్య బడ్డాయ్.

“రంగ్ ... రంగ్ ...” మంటూ వరుసగా పదకొండు గంటలుకొట్టి మానం వహించింది గోడ గడియారం.

కళ్ళు నులుముకొని చుట్టూ కలయజూశాడు ఆభిమన్యు. తను విశాలమైన ఓ హోల్ మధ్య నిలబడివున్నట్టు తెల్సు కున్నాడు. అతని కెదురుగా ఐదు కుర్చీలు వున్నాయ్. వాటిల్లో ధనుంజయ్, విమల్, వినోద్, శర్మ, మైథిలి బంధింపబడి వున్నారు.

బంధితులకు ఒక ప్రక్క ముస్లిం యువకులు ఇద్దరు, రెండోవైపు ఇద్దరు అందమైన యువతులు సాట్ గన్స్ ధరించి నిలబడున్నారు.

ఒక ప్రక్కగా ఖరీదైన సోఫా సెట్టు వుంది. నాలుగు పదులు నిండిన వ్యక్తి ఓ సోఫాలో కూర్చుని సిగార్ కాల్చుకుంటున్నాడు. అతను పాకిస్తాన్ గూఢచారి

ఖాసింఖాన్ అని అభిమన్యుకి తెలియదేమో.

అభిమన్యు ప్రక్కనే నిలబడున్న సుప్రియ వురఫ్ ఎరీకా చిన్నగా దగ్గింది. “నీవు కోరిన వ్యోమగాములు వాళ్ళేనని ఇప్పటికే నా అంగీకరిస్తారా?” అడిగింది నవ్వుతూ.

తల ఆడ్డంగా వూపాడు అభిమన్యు. “వీళ్ళు నకిలీ వ్యక్తులు అయివుండాలి. అసలు వ్యక్తులు అయివుండరు వీళ్ళు.”

“మిస్టర్ అభిమన్యూ!” పిలిచాడు ఖాసింఖాన్.

అభిమన్యుని తీసుకొని ఖాన్ దగ్గరకు వచ్చింది ఎరీకా. “మిల్ మిస్టర్ ఖాసింఖాన్... నా తండ్రి... బాబా! ఇతనే అభిమన్యు. డేరింగ్ ఎక్స్‌పోజిట్” పరిచయం గొడవ ముగించిందామె.

ఖాసింఖాన్ తో చేయి కలిపాడు అభిమన్యు.

ఖాన్ తిరిగి తన సోఫాలో రిలాక్స్ అయ్యాడు. అతని కదురుగానున్న సోఫాలో అభిమన్యు, ఎరీకా కూర్చున్నారు.

ఖాన్ పెదవులు కదిలాయ్. “మిస్టర్ అభిమన్యూ! మేము పాకిస్తాన్ ఏజంట్స్ అని నీ కిప్పటికే అర్థమై వుంటుందని అనుకుంటున్నాను.”

“అఫ్ కోర్స్ - నకిలీ ఏస్ట్రోనాట్స్ ని మీ రెండుకు బంధించారో ఇప్పటికే నా కర్ణం కావటంలేదు.”

చిన్నగా నవ్వాడు ఖాసింఖాన్. “నీవు పారబడు తున్నావ్. నకిలీ ఏస్ట్రోనాట్స్ గ్రౌండ్ కంట్రోల్ డైరెక్టర్ ధనుంజయ్ అభ్యంకర్ నివాసంలో హాయిగా వున్నారు. వీళ్ళు అసలు వ్యక్తులే.”

బంధితుల ముఖాల్లో రంగులు మారుతున్నాయి.

“బాబా అబద్ధం చెప్పటంలేదు, డార్లింగ్” తన తండ్రి మాటలకు వంతపాడింది ఎరీకా.

“ఇట్సాల్ రైట్. మీ ఆధీనంలో నకిలీ వ్యక్తులు లేరనే అనుకుందాం. నేను చేయవల్సిందేమిటో చెప్పండి?” అడిగాడు అభిమన్యు.

ఆరిపోయిన సిగార్ ని టీపాయ్మీదున్న ఏప్రైలో కుక్కాడు ఖాసింఖాన్. “నీ గురించి ఎరీకా చాలా చాలా చెప్పివున్నది. మైడియర్ అభిమన్యూ! నీవు ఎవరి తరపున పనిచేస్తున్నా నా కనవసరం. నీకు ఏస్ట్రోనాట్స్ కావాలి. నిరభ్యతరంగా తీసుకెళ్ళు. కాని...” అగాడు.

“కాని?” అడిగాడు అభిమన్యు.

“అహమ్మదాబాద్ అంతరిక్ష కేంద్రంలోనున్న శెటి లైట్ ‘వీరాభిమన్యు’ని నీవు ధ్వంసం చేయాలి.”

“అది మాటలతో అయ్యే పనికాదని మీ ఆమ్మాయికి ఇదివరకే చెప్పివున్నాను.”

నవ్వాడు ఖాసింఖాన్. “అహమ్మదాబాద్ అంతరిక్ష కేంద్రం గ్రౌండ్ సెక్యూరిటీ ఫోర్స్ కాపట్టన్ హి తేశ్వర్ ని నేను అంతం చేశాను. అతని వేషంలో చాలా రోజులుగా తిరుగుతున్నాను. ‘వీరాభిమన్యు’కి ఎన్నుకోబడిన ఏస్ట్రోనాట్స్ ని కిడ్నాప్ చేసి, వారి స్థానంలో నకిలీ వ్యక్తుల్ని వుంచాను. గ్రౌండ్ కంట్రోల్ డైరెక్టర్ ని, ఆయన కొడుకును ఇక్కడ బంధించాను. ఈ పనులన్నీ కూడా మాటలతో అయివుండవు. దేనికైనా తెలింపు కావాలి.

నీకు అవసరమయ్యే అన్ని అనుకూలాలు, సహాయాలు నేను చేస్తాను. నీవు చేయవల్సింది ఒక్కటే. ముందు

వెనుకలు ఆలోచించకుండా బుల్లెట్ లాగా దూసుకెళ్ళి ట్యారెట్ ని తాకాలి. శెటిలెట్ 'వీరాభిమన్యు' పద్దెనిమిదవ తారీఖు లోపలే ధ్వంసం కావాలి. దట్సాల్!"

"సెక్యూరిటీ కాపట్టన్ హితేశ్వర్ హోదాలా మీరే వెళ్ళి శెటిలెట్ ని ధ్వంసం చేయవచ్చు కదా! అవకాశం వున్నా మీ రెండుకు దాన్ని వుపయోగించుకోవటం లేదు?" అడిగాడు అభిమన్యు.

"సరైన ప్రశ్న వేకాప్" ఖాసింఖాన్ పెదవులు కదిలాయ్. "నేను హితేశ్వర్ కాదని భారత ప్రభుత్వానికి తెలియటం నా కిష్టంలేదు. మూడు మాసాలక్రితం శెటిలెట్ భాగ్యరేఖ ధ్వంసమైపోవటానికి కారకుణ్ణి నేనే అని భారతీయులు ఎప్పటికీ తెల్సుకోలేదు. హితేశ్వర్ గా నేను యింకా కొంతకాలం చలామణి కావాలనుకుంటున్నాను. అంతేకాదు. అంతరిక్షంలోకి ప్రయోగించటానికి సిద్ధం చేసిన శెటిలెట్ ని ధ్వంసంచేసి, అక్కణ్ణించి తప్పించు కొని రావటం కాస్త కష్టమే. అందుకు నీవే సమరుడివి. డియర్ అభిమన్యు, బాగా ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికి రా!"

ఎవరి క్రిందనో నీవు పనిచెయ్యడం నా కిష్టంలేదు. ఈ ఆపరేషన్ పూర్తయితే ఎరీకా నీ ఆరాంగి అవుతుంది. మీ రిద్దరూ పాకిస్తాన్ వెళ్ళిపోవచ్చు. అక్కడ మీకు పాక్ ప్రభుత్వం అన్ని సదుపాయాలూ చేస్తుంది. ఉజ్వలమైన భవిష్యత్తు వుంది నీకు. దాన్ని పొందుచేసుకోవద్దు. నీ వంటి వ్యక్తి జీవించాల్సింది జేబు దొంగతనాలు చేస్తూ కాదు.

మన పరిచయం బంధుత్వంగా మారాలని ఆశిస్తున్నాను. నీ అభిప్రాయం ఏమిటో చెప్పా."

కాసేపు ఆరచేత్తో నుదురు రుద్దుకున్నాడు అభిమన్యు.

“పదినిమిషాలు వ్యవధి కావాలి!” అన్నాడు తలెత్తి ఖాసింఖాన్ ని చూస్తూ.

“ఓ.కా!” అన్నాడు పాకిస్తాన్ గూఢచారి ఖాసింఖాన్.

బంధితుల గుండెలు వేగంగా కొట్టుకుంటున్నాయి. అందరి చూపులూ అభిమన్యు పైనే వున్నాయి.

నిమిషాలు గడుస్తున్నాయి.

“పది నిమిషాలు పూర్తయ్యాయి!” అభిమన్యు భుజం మీద చేయి వేసింది ఎరీకా. “బాబాని నిరుత్సాహపరిచే సమాధానం నీ నోటినుంచి బయటపడదని ఆశిస్తున్నాను.”

మందహాసం చేశాడు అభిమన్యు - తన సమాధానం అదేనన్నట్టు.

“ధన్ ...” మంటూ చప్పుడైంది గుమ్మంలో. బుల్లెట్ వెకప్పని తాకింది. బిలబిలమంటూ ఆ హాల్లోకి ప్రవేశించారు పోలీసులు.

ఆశ్చర్యపోయాడు ఖాసింఖాన్.

“ఆల్ ఆఫ్ యు హేండ్స్” అరుస్తున్నారు ఢిల్లీ కమిషనర్ ఆఫ్ పోలీస్. “ఏ ఒక్కరు కదిలినా అందరినీ కాల్చి చంపడానికి వెనుకాడము.”

షాట్ గన్స్ ధరించిన ముస్లిం యువకులు ఫైరింగ్ ప్రారంభించబోయారు.

“ధన్ ... ధన్ ... ధన్ ... ధన్ ...”

ముస్లిం యువకులు భీకరంగా అరిచారు షాట్ గన్స్ జారవిడుస్తూ. మిగిలిన ఇద్దరు యువతుల చేతులనుండి గన్స్ జారిపోయాయి.

ఖాసింఖాన్ మెరుపు వేగంతో లేచి నిలబడుతూ జేబు లోంచి రివాల్వర్ తీయబోయాడు. అప్పటికే ఆలస్యమైంది.

చిఱుతపులుల్లా ఇద్దరు ఇన్ స్పెక్టరు ముందుకు దూకి, అతన్ని లాంగ్ దీసుకొని, ఆయుధం స్వాధీనపర్చుకున్నారు.

అభిమన్యుక తప్ప మిగిలినవార్య చేతులకు బేడీలు పడ్డాయ్.

బంధితులకు స్వేచ్ఛ లభించింది.

కమిషనర్ ఆఫ్ పోలీస్ ముఖంలోకి కోపంగా చూస్తూ కసికసిగా పళ్ళు కొరికింది ఎరీకా. “అతని పేరు అభిమన్యు. మా మనిషే. అతన్ని మీరు వదిలేశారు.”

కమిషనర్ నవ్వాడు. “అయన మీ మనిషి కాదు. సి.బి.ఐ. ఏజంట్. పేరు అదే... అభిమన్యు.”

హేళనగా నవ్వింది ఎరీకా. “అతను చూపించిన ఐడెంటిటీ రికార్డ్ డూప్లికేట్ కేటిది. ఆ రికార్డ్ అతనికి నేనే ఇచ్చాను...” అరిచింది పిచ్చిగా.

విమల్ చిన్నగా దగ్గాడు. “పారబడుతున్నావ్, మేడమ్! వాడు జేబుదొంగ కాదు — సి.బి.ఐ. ఏజంట్. నీమీద ఏదో అనుమానం వచ్చిందట. తనకు నిన్ను పరిచయం చేయమన్నాడు. ఎందుకైనదీ... ఆ వివరాలేవీ నాకు అప్పట్లో తెలియవు.”

ఎరీకా చూపులు అభిమన్యుమీదకు తిరిగాయ్, “అయితే నీవు సి.బి.ఐ. ఏజంట్ అన్నమాట. నీ పేరు అభిమన్యు కాదన్నమాట. నాతో స్నేహం సంపాదించటానికి ఆ పేరు...”

“నో... యువార్ రాంగ్, ప్రియా అలియాస్ ఎరీకా! నా పేరు అదే” చెప్పాడు సి.బి.ఐ. ఏజంట్ అభిమన్యు. రెండు క్షణాలాగి తిరిగి తనే అన్నాడు.

“మిస్ ఎరీకా! ‘భాగ్యరేఖ’ని ధ్వంసం చేసినట్టు ‘వీరాభిమన్యు’ని ధ్వంసం చేయటానికి మీకు అవకాశం

లేకపోయింది. అందుకే 'వీరాభిమన్యు'కి ఎన్నుకొంటా బడిన ఏస్ట్రోనాట్స్‌ని దాచేసి, వారి స్థానంలోకి నకిలీ వాళ్ళను ప్రవేశపెట్టి శెటిలైట్ ప్రయోగాన్ని తాత్కాలికంగా ఆపుచేయించాలని ప్రయత్నించారు. ఏస్ట్రోనాట్స్ ఎదురు తిరిగితే శెటిలైట్ ప్రయోగం జరుగదు. ఈ నెల పదెనిమిదవ తారీఖున మునుపే నిర్ణయించబడిన ప్రకారం శెటిలైట్ 'వీరాభిమన్యు' ప్రయోగం జరుగకుండా ఆగిపోతే ఆ తర్వాత వీలుచూసుకొని దాన్ని స్మాష్ చెయ్యొచ్చని తలచారు.

కానీ, కథ అడ్డం తిరిగింది.

ఏస్ట్రోనాట్స్ వినోద్, శర్మ, మెథిలి రూపాలో మీరు వుంచిన వ్యక్తులు నకిలీ అని మాకు ఎప్పుడో తెలసు. అయినా వూరుకున్నాం. ఎప్పుడైనా వారినుంచి మాకు కావల్సిన సమాచారం బయటకు వస్తుందేమోననే ఆశతో, అసలు వ్యక్తుల్ని ఎవరు మాయం చేశారో, ఎక్కడ దాచారో తెల్సుకోవాలనే పట్టుదలతో నకిలీ వ్యక్తుల్ని శ్రీగా వుంచాము.

నీమీద మాకు అనుమానం కలిగివుండేది కాదు. నీ అనుచరులైన నకిలీ ఏస్ట్రోనాట్స్‌ని శ్రీగా వుంచినా వారి మీద స్నేహం వుంచబడింది. ఆ సంగతి వారికి తెలియదు. వాళ్ళు తరచుగా నిన్ను కల్సుకొనే వాళ్ళు.

సమాజం దృష్టిలో మామూలు ప్రాస్టిట్యూట్ వి నీవు. అటువంటి నిన్ను నకిలీ ఏస్ట్రోనాట్స్ పదేపదే ఎందుకు కల్సుకున్నారు? అక్కడే కలిసింది నా కనుమానం. మరొక సంగతి. నిన్ను నమ్మించటానికి ఓ జేబు కొట్టాను. అత నెవరో తెలుసా? నాతోటి ఏజంట్."

బదులు చెప్పకుండా తల దించుకుంది ఎరీకా.

చిన్న గా దగ్గారు ఖాసింఖాన్. “జరిగినదానికి నేను చింతించటం లేదు. గూఢచారులకు జయాపజయాలు కలగటం సహజం. పోలీసులు ఈ ప్రదేశాన్ని ఎలా కనుక్కోగలిగారు? మిస్టర్ అభిమన్యూ! ఇప్పటికీ నాకర్థం కావటం లేదీ సమస్య. నిన్ను డిసోటాలలో తీసుకొచ్చారు మావాళ్ళు. డిసోటా వెనుక ఎటువంటి వాహనమూ రాలేదని నమ్మకంగా చెప్పింది ఎరీకా. అయినా ఈ ప్రదేశానికి పోలీసులు ఎలా రాగలిగారో అర్థం కావటంలేదు.”

అభిమన్యూ పెదవులు కదిలాయ్. “మిస్టర్ ఖాన్! భారతీయుల్ని ప్రతిసారీ తక్కువగా అంచనా వేసుకొని భంగపడటం మీకు అలవాటైపోయింది. ఇహానీ ప్రశ్నకు సమాధానం విను. ఎరీకా ఎపార్ మెంట్ నుంచి బయలుదేరాం. దారిలో టాక్సీ ఎక్కి, ఓ పబ్లిక్ టెలిఫోన్ బూత్ వద్ద దిగేశాము. కారు పంపమని ఫోన్ చేసింది ఎరీకా.

డిసోటా మరికొద్ది సేపట్లో వచ్చి ఆగింది. నేను డిసోటాలోకి చేరుకునే సమయంలో నా దగ్గరున్న ఎలట్రానిక్ ఇండికేటర్ ని ఆన్ చేశాను. అది కారు ప్రయాణం చేసిన రూట్ ని పోలీస్ కంట్రోల్ రూమ్ లో స్పష్టంగా తెలియజేస్తుంది. నా సిగ్నల్ కోసమే ఎదురు చూస్తున్న పోలీస్ కమిషనర్ గారు సులభంగా మీస్థావరాన్ని ముట్టడించడం జరిగింది.”

అర్థమైందన్నట్లు తల పంకించాడు ఖాసింఖాన్.

విమల్ చేయి అందుకొని, పోలీసుల కంటే ముందే ఆ హాల్లోంచి బయటకు వచ్చాడు సి. బి. వి. ఏజంట్ అభిమన్యూ.

-: ఐ పో యి ం ది :-